

Af de bemærkninger, jeg her har fremført, fremgår det, at Socialdemokratiet ikke kan støtte lovforslaget. Endvidere skal jeg fremføre på den radikale ordførers vegne, at De Radikale heller ikke kan støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det fremgik både af ministerens og af ordførerens tale nu, at når man ændrede reglerne i sin tid, var det, fordi det var for svært at mobilisere tilstrækkeligt med nejstemmer. Men man kunne vel forestille sig, at det havde den begrundelse, at de, der var sat til at forhandle og til sidst lave en mæglingsskitse sammen med forligsmanden, var nået frem til noget, som måske egentlig ikke var så slemt, at det var nødvendigt at mobilisere en hel masse mennesker for at få det stemt ned. Den mulighed var måske til stede.

Når man så gerne vil give demokratiet en mulighed – og det er jo så det, der også ligger i det – hvorfor tror man så egentlig, at folk i organisationerne ikke gider møde op til deres egne generalforsamlinger? Der har de jo virkelig muligheden for det direkte demokrati, for at vælge de mennesker, som skal lede deres organisation, og være med til at vælge dem igen, som fører de her forhandlinger, som de altså senere i demokratiets hellige navn så endelig skal have lov til at stemme ned.

Jeg synes, man burde have en slags tillid til de mennesker, man vælger i sin lokale organisation og i sin centralorganisation, eller også burde man møde op og påvirke de valg.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Man kan jo rejse mange spørgsmål, og det gjorde hr. Ole M. Nielsen også. Han førte opbakning til generalforsamlinger ind i det.

Nu er jeg jo ikke i stand til at vurdere, hvordan det ser ud rundt omkring, hvor mange der møder til generalforsamlinger, og jeg ved ikke, om hr. Ole M. Nielsen har fuldstændigt styr på det. Men det, jeg godt vil sige i den her forbindelse, er, at det, vi blev kritiseret for, og det, organisationerne blev kritiseret for, var, at det var de passive, der ligesom kunne tages til indtægt for, at man ikke behøvede at tage stilling.

Dermed kunne man så i stedet for at bakke sin overenskomst op være i den situation, at man kunne gå rundt og kritisere den, fordi man sandelig ikke havde været med til den; det var nogle andre, der havde vedtaget den.

Derfor blev der skabt den situation, at man sagde: Nu er det altså jer selv, der afgør det, for den her procent på de 25 lægger op til, at I i større udstrækning er nødt til at møde frem.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg har ikke meget styr på, hvor mange der kommer rundt omkring til generalforsamlingerne, men jeg ved, at det er under 10 pct. af medlemmerne i de faglige organisationer, der møder op til den slags ting. Så meget styr har jeg på det. Det er et meget, meget lille mindretal.

Hvilke hensyn tager de, der så møder op, til det passive flertal, som aldrig kommer? Det kunne jo være spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det er en meget interessant diskussion. Jeg tror, at det dér med, hvornår man møder op, er forskelligt.

Nu har jeg jo selv været tillidsmand gennem 18 år, og dér havde jeg jo stort set mine medlemmer samlet på slagteriet, og dér må jeg jo klart konstatere, at dér oplevede vi, at der var en fantastisk stor opbakning, også i forbindelse med generalforsamlinger og andre besluttende møder.

Men det kan da godt være, at i de lidt større afdelinger ser det mindre ud. Men det har måske også noget at gøre med, at man er mere aktiv dér, hvor det drejer sig om ens egen arbejdsplads og de folk, man har valgt til at være med til at træffe de beslutninger, der er nødvendige på det område, og som andre så kan gå videre med og arbejde længere og længere ind i den overordnede materie. Sådan tror jeg også det demokrati virker.

Kristian Jensen (V):

I Venstre deler vi bestemt ønsket om at få en større stemmedeltagelse ved arbejdsmarkedets parters afgørelse af overenskomstforlig og mæglingsskitser.

Vi ønsker, at der skal være flest muligt, der er aktive og tager del i den afstemning, der fastlægger, hvorvidt der skal være en overenskomst eller en konflikt.

Nu er vi så nødt til at kigge på, hvad der kan gøres for at få flest muligt til at møde op. Sidst vi diskuterede det her, da vi lavede lovændringen, ja, da ønskede man at lette muligheden for